

S E N T I N T A**în numele Legii**

09 februarie 2018

mun. Orhei

Judecătoria Orhei, sediul Central,

în componență:

Președintelui ședinței, judecător

Iurie Movilă

Grefier

Dina Rotari

cu participarea:

Acuzatorului de stat, procuror în Procuratura Anticorupție

Eugeniu Rurac

Apărătorul inculpatului, avocatul

XXXXXXXXXX

Inculpatul

Viorel Petic

examinând în sediul instanței, în ședință de judecată publică, în procedura articolului 364¹ din Codul de procedură penală pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

XXXXXXXXXX, născut la xxxxxx, în r-nul xxxxx, s.xxxxxxxxx, cu studii superioare, căsătorit, 2 copii minori la întreținere, domiciliat în mun. xxxxxxxxx, IDNP XXXXXXXXXX, fără antecedente penale, cetățean al RM, fără grade de dezabilitate, nu definiție titluri speciale, grade de calificare, distincții de stat.

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 327 alin. (2) lit. b¹) din Codul penal al Republicii Moldova, individualizată prin: *Folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrute de lege ale persoanelor fizice sau juridice, săvârșită din interes material, în scopul realizării altor interese personale sau în interesul unei terțe persoane;*

POZIȚIA PĂRȚILOR,

Procurorul Eugeniu Rurac a solicitat ca inculpatul să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.(2), art. 327 alin. (2) lit. b¹) din Codul penal și în baza acestei legi a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice. Încasarea din contul inculpatului cheltuielile de judecată suportate pentru instrumentarea cauzei penale în mărime de 1799,40 lei.

Avocatul XXXXXXXXX și inculpatul XXXXXXXXX, au solicitat aplicarea pedepsei cu amendă în mărimea minimă prevăzută de norma legală, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate.

Termenul de examinare a cauzei: 03.11.2017 – 09.02.2018.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța de judecată, -

a c o n s t a t a t :

XXXXXXXXXX activind în funcție de director al Întreprinderii Silvice Orhei, acționând în complicitate cu Josan Vasile și alte persoane au comis abuz în serviciu din interes material în următoarele circumstanțe:

Viorel Petic, activând în funcție de director al Întreprinderii Silvice Orhei, fiind în înțelegere prealabilă cu Josan Vitalie Vasile, în scopul obținerii unor profituri ilegale, a repartizat cantoanele cu masă lemnoasă de categorie superioară unor pădurari loiali și a dat indicații pentru denaturarea datelor privind volumul și categoria masei lemnoase prezente, recolțate și reflectate în autorizațiile de exploatare a pădurii, în fișele de evaluare, în fișele de inventariere, precum și tăinuirii, schimbării de categoriai al masei lemnoase în procesul tăierilor autorizate.

Astfel, la data de 12.04. 2017, în perioada de timp 09:47 – 09:59 min., șeful ocolului silvic „Suslenii” Nazaria Vladimir, fiind în biroul de serviciu al directorului IS „Orhei” Petic Viorel și informându-l despre surplusul de masă lemnoasă în volum de 167 m³, obținut ca rezultat al exploatarii unor parchete și realizări fără a fi luat la evidență, îi transmite lui Petic două pachete cu bancnote în sumă totală de 31700 lei.

Totodată în perioada de timp cuprinsă din 17.02.2017-15.05.2017, Petic Viorel activind în calitate de director al Întreprinderii Silvice Orhei a primit mijloace bănești în sume de 9000 lei, 3900 lei, 9750 lei, 6600 lei, suma de 325 Euro, care conform ratei de schimb a BNM constituiau 6500 lei, 3700 lei, suma de 100 Euro care conform ratei de schimb a BNM constituia 2000 lei în quantum total de 41450 lei de la șeful ocolului silvic, Josan Vitalie Vasile care i-a explicat că banii transmiși își au proveniența din comercializarea surplussului masei lemnoase realizate din tăierea parchetelor 10/N. parchetelor 2/H și 24/B. 2/A. 24/B. 7C și parchetul 25, toate

PROCEDURA,

În ședință de judecată, inculpatul XXXXXXXXXX, fiind asistat de apărătorul său, a declarat că și sunt cunoscute probele administrate în cadrul urmăririi penale, recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii care îl este imputată și nu dorește administrarea altor probe. În acest sens, în conformitate cu art. 364¹ din Codul de procedură penală, a depus o cerere/declarație autentică, confirmată de apărător, prin care a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

Tinând cont de faptul că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse. Totodată, rechizitoriu a fost întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, întrucât actele de urmărire penală nu prezintau careva semne că ar fi lovite de nulitate absolută, materialele dosarului penal nu conțin careva indicii că în faza de urmărire penală ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, deoarece faptele imputate inculpatului au fost just încadrate în conformitate cu dispozițiilor art. 42 alin.(2) și art.327 alin. (2) lit. b¹) din Codul penal, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, instanța de judecată a admis cererea inculpatului și a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului, conform art. 364¹ alin. (4) din Codul de procedură penală.

ANALIZA PROBELOR,

Potrivit art.101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform proprietății convingerii, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Fiind audiat, potrivit prevederilor art. 108 din Codul de procedură penală asupra esenței învinuirii înaintate, inculpatul XXXXXXXXXX și-a recunoscut vina integral. A declarat că activează în funcția de director a Întreprinderii silvice Orhei din anul 2011. Pînă în prezent nu a avut încălcări de lege. În 2017 a primit 2 cereri de la 2 colegi bolnave de cancer, din cadrul agenției „Moldsilva”, Cebanu Olga și Zagarschi Oxana, cu care lucrează de aproximativ 20 de ani și a decis să le ajute. A discutat cu colegii referitor la faptul de a le ajuta. Sumele care s-au acumulat, erau din surplusul care ieșea. Nu au fost impuși să achite, fiecare a dat cât a putut în ajutorul acestor doamne. Aceste sume le-a acordat drept ajutor, restul mergea la remunerarea salarizării muncitorilor. Recunoaște că trebuia să face acest lucru mai transparent, însă sumele care avea să le acorde întreprinderea aveau să fie mici. Sume de bani au fost transmise doamnelor Cebanu Olga și Zagarschi Oxana. Lui Cebanu Olga - în jur de 6000 Euro și lui Zagarschi Oxana - în jur de 30 000 lei. A menționat că acțiunea care s-a petrecut a fost benevolă. Nu au fost date indicații de a se comite careva infracțiuni în mod abuziv.

Suplimentar a comunicat că lemnele au fost vîndute la populație, iar ceea ce a fost în surplus nu au fost luate la evidență. Din sumă dată care a rămas s-au mai achitat și muncitorii din teritoriu. Angajații sunt oficiali dar sunt temporari și sunt condiții grele de lucru și salariile insuficiente.

Prejudiciul cauzat, l-a achitat benevol.

Analizînd declarațiile inculpatului date în ședință de judecată, în raport cu cele depuse în cursul urmăririi penale, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerîndu-le veridice.

Cu toate că, XXXXXXXXX își recunoaște vina în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia de asemenea este stabilită și pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, care au fost obiect al cercetării în ședință judiciară și anume:

- declarațiile martorului Grișchevici Veaceslav, care în esență a declarat că pînă la numirea lui Josan Vitalie în funcția de șef al ocolului silvic Seliște, gestiona aproximativ 40% din fondul forestier al acestui ocol. Efectuând un control operativ în cantonul nr. 7, pădură Neburac Larisa, a depistat tăieri ilicite în mărime de 37 m². Josan Vitalie, l-a impus să diminueze datele din 37 m² în 4,5 m², spunîndu-i să nu se certe cu pădurarii pentru că banii se fac în liniste.

După incident, Josan Vitalie i-a spus că o să-i schimbe sectorul deservit, pe motiv că nu știe să „conlucreze” cu pădurarii, iar pădurarul Portărescu Ilie, aflat în subordinea sa, la ales pentru „conlucrare” pe maistru silvic Vlasov Iurie.

Ulterior, printr-un ordin emis de directorul „Întreprinderea pentru silvicultură Orhei” IS Petic Viorel, a fost transferat pe alt sector silvic, care constituia aproximativ 21% din fondul forestier al ocolului.

Astfel, Josan Vitalie îl impune indirect pe subalternii șeful adjunct Colesnic Ilie, contabilul Neburac Vera, maistru silvici Vlasov Iurie, Ciucmac Igor și pe el să întocmească documente cu indicarea datelor eronate cu privire la evaluarea masei lemnăsoase, recepția masei lemnăsoase și tuturor controalelor efectuate în fondul forestier.

Profitul obținut este repartizat în felul următor: 30% lui Petic Viorel, 30% lui Josan Vitalie, 20% maistrului silvic sau șefului adjunct și 20% pădurarului la care se face tăiera.

Din parchetele 45, 17, 30, 40, 41 și 7/C1 au fost vîndute surplussurile obținute prin intermediul lui Lozovanu Vasile, fiind obținut cîte 1 300 lei pentru 1 m³ (vol.I, f.d.66-68).

Fiind audiat suplimentar în calitate de martor, Grișchevici Veaceslav în esență a declarat că a fost informat de către Josan Vitalie despre faptul că din parchetele 7/C1 și 7/C2 a fost stabilit surplus la masa lemnăsoasă de diferită categorie, și să realizeze lui Onică Spiridon de aproximativ 20 m³ lemn de lucru, cu lungimea de 3 m, pentru suma de 4 500 și 9 800 lei, mijloace bănești pe care le-a transmis lui Josan Vitalie (vol.I, f.d.73-74).

Fiind audiat suplimentar în calitate de martor, Grișchevici Veaceslav în esență a declarat că fiind constatat un surplus de masă lemnăsoasă la categoria gater, cu lungimea de 3 m, în volum de 5,8 m³ și lemn de foc 34 m/st.

Fiind informat șeful OS „Seliște”, Josan Vitalie, despre diferența stabilită în cadrul receptiei finale, ultimul i-a comunicat că, masa lemnăsoasă receptiionată în plus, necesită a fi marcată și realizată fără a fi hătă la evidență contabilă.

Josan Vitalie i-a comunicat că 20 m/st. vor fi procurări de persoana lui de încredere Ojog Iurie, iar 14 m/st. să-i propună lui Botnari Anatolie. Dat fiind faptul că Ojog Iurie a dorit să procure 40 m/st. de lemn, Josan Vitalie a spus că masa lemnăsoasă poate fi ridicată cu condiția achitării a 20 m/st., pentru care va primi o factură

nscaia, ce o va roosi pentru evacuarea întregului volum de masa lemnosă inclusiv și a 20 m/st. din volumul surpusului. A doua zi Ojog Iurie i-a transmis suma de 11 000 lei, iar după achitarea în contabilitate acestuia i-a fost eliberată factură fiscală pentru a ridica 20 m/st. de lemn. În aceeași zi, din parchet a fost ridicată masă lemnosă în volum de 30 m/st., dintre care 20 m/st. luată la evidență și 10 m/st. din volumul surpusului.

Ulterior, Ojog Iurie, i-a fost transmisă suma de 9 000 lei, pentru a fi transmisă lui Josan Vitalie, pentru 17 m/st. de masă lemnosă procurată, care face parte din volumul surpusului neluat la evidență (vol.I, fd.75-77).

Înfiind audiat suplimentar în calitate de martor, Grîșchevici Veaceslav în esență a declarat că la recepția parchetului 10/N, cantonul nr.4A, a fost stabilit un surplus de 12 m³ stejar „gater”, cu lungimea de 1 m. Josan Vitalie i-a indicat ca masa lemnosă să fie ridicată de către Manole Ion, iar ulterior a fost ridicată de către o persoană de incredere a acestuia.

La data de 22.03.2017, Manole Ion i-a înnănat suma de 6 000 lei, care urma a fi transmisă lui Josan Vitalie (vol.I, f.d.82-83).

Înfiind audiat suplimentar în calitate de martor, Grîșchevici Veaceslav în esență a declarat că la evaluarea masei lemnosă recoltate în parchetul 2/H, cantonul nr.11, a fost stabilit un surplus de 10 m/steri la categoria lemn de foc tare, iar în parchetul 24/B, cantonul nr.4, a fost stabilit un surplus de 15 m³ cu lungimea de 1 m la categoria gater.

Astfel, persoanele de incredere ale lui Manole Ion, cu automobilele personale, au ridicat surplusul total de masă, care pentru 15 m³ cu lungimea de 1 m, categoria gater, i-a transmis suma de 14 000 lei, din care lui Josan Vitalie, urma să-i transmită suma de 7 000 lei, păduraru lui Nimerenco Petru suma de 3 500 lei, iar restul persoanelor care au efectuat lucrările în parchete.

Totodată, din contul surpusului de masă lemnosă realizate de însuși păduraru Bucătele Nicolai, lui Josan Vitalie, urma să-i transmită cota parte în valoare de 2 750 lei (vol.I, f.d.89-90).

Înfiind audiat suplimentar în calitate de martor, Grîșchevici Veaceslav în esență a declarat că la data de 22.03.2017 a efectuat recepția finală în parchetul 2/A, cantonul nr. 1, fiind constatat un surplus al masei lemnosă de categoria lemn de foc (tare), în cantitate de 24 m/steri, care la indicația lui Josan Vitalie a fost realizată de către păduraru Bucătele Nicolai, care, prin intermediul soției Bucătele Mariana, i-a transmis suma de 8 800 lei, din care suma de 6 600 lei urma a fi transmisă lui Josan Vitalie (vol.I, f.d. 101 -102).

Înfiind audiat suplimentar în calitate de martor, Grîșchevici Veaceslav în esență a declarat că în cadrul efectuării receptiilor finale în parchetul 24/B, cantonul nr.4, a fost stabilit un surplus de aproximativ 68 m³, dintre care 15 m³ de categoria gater, cu lungimea de 1 m specii tari, care a fost realizat anterior și 21 m³ de categoria gater, cu lungimea de 1 m specii moi, care la indicația lui Josan Vitalie a fost realizată unui reprezentant al „Smart Energy Solusion” SRL, pentru ce i-a transmis suma de 325 euro, care necesita să o transmită lui Josan Vitalie (vol.I, f.d.110-111).

declarațiile bănuitorului/învinuitului Nazaria Vladimir, care în esență a declarat că în perioada anului 2017, l-a informat pe directorul „Întreprinderii pentru silvicultură Orhei” Petic Viorel despre surpusurile de masă lemnosă obținute din tăieri, neluate la evidență contabilă, și anume din care parchete, însă la moment nu-și amintește care anume, în procesul de recepție finală, ca rezultat a recoltării masei lemnosă a fost stabilit un surplus de volum de aproximativ 160 m³ steri, care a fost realizat fără a fi luat la evidență, iar banii obținuți au fost împărțiți la 4 persoane; 25% șefului adjunct al ocoahului silvic, 25% maistrului silvic, 25% lui Petic Viorel și 25% lui, în total revenindu-lui se cite 31 700 lei pentru fiecare. Lui Petic Viorel i-a transmis suma respectivă ieșind din biroul lui de serviciu.

Au mai fost cazuri când a transmis mijloace bănești în timp ce se afla în biroul de serviciu al lui Petic Viorel, aceste fiind colectate ca ajutor material pentru inginerul Cebanu Olga și pentru Zagarschi Oxana din cadrul agenției „Moldsilva”, care aveau necesitatea unor tratamente costisitoare peste hotare, inclusiv din banii în sumă de 31 700 de care a beneficiat. Scoaterea masei lemnosă obținute în surplus și care nu era contabilizată se făcea prin eliberarea unui volum mai mare decât cel indicat în factura fiscală.

Despre anularea facturilor de către contabilul Vilea Irina nu cunoaște. Menționează că suma prejudiciului cauzat prin infracțiune, în sumă de 31700 lei, l-a recuperat, prin achitarea sumei de 31700 în casa întreprinderii (vol.I, f.d. 224, 225-227, 230).

Actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigații și anexe la ele, inclusiv stenograma, fotografiile, înregistrările și altele:

- Procesul-verbal din 31.07.2017 privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor și imaginilor, prin care au fost interceptate și înregistrate comunicările și imaginile înfișărilor care au avut loc între Grîșchevici Veaceslav, Josan Vitalie și alte persoane, la care este anexată stenograma comunicărilor și purtătorii de informații de tip XXXXXXXXX-R, de model „XXXXXXXXXX”, cu nr. de inventar XXXXXXXXX/1; XXXXXXXXX/1; XXXXXXXXX/1; XXXXXXXXX/1; XXXXXXXXX/1; XXXXXXXXX/1; XXXXXXXXX/1; XXXXXXXXX/1; XXXXXXXXX/1 și XXXXXXXXX/1, ce conțin transcrierile înregistrărilor audio/video apreciate ca fiind pertinente pentru cauza penală (vol. II, f.d.28-91).

- Procesul-verbal din 31.07.2017 privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice, prin care au fost interceptate și înregistrate comunicările telefonice care au avut loc între Grîșchevici Veaceslav, Josan Vitalie și alte persoane, la care este anexată stenograma comunicărilor (vol.II, f.d. 132-192).

- Procesul-verbal din XXXXXXXXX privind cercetarea domiciliului și instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio/video, a celor de fotografiat și de filmat, prin care au fost interceptate și înregistrate comunicările și imaginile înfișărilor care au avut loc între Petic Viorel, Josan Vitalie, Nazaria Vladimir și alte persoane, la care este anexată stenograma comunicărilor și purtătorii de informații de tip XXXXXXXXX-R, de model „XXXXXXXXXX”, cu nr. de inventar 2010; 2011; 2012; 2013 și 2014, ce conțin transcrierile înregistrărilor audio/video apreciate că fiind pertinente pentru cauza penală (vol. III, f.d. 1-39).

ÎNCADRAREA JURIDICĂ

La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct.1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Ascultind participanții la proces, audiind inculpatul, cercetind probele administrate la faza de urmărire penală și acceptate de inculpat, din punct de vedere al pertinenței, conclușenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată consideră că săvârșirea de către inculpatul XXXXXXXXX a faptei imputate, în circumstanțele descrise, este demonstrată pe deplin, probele anexate la materialele cauzei sunt consecutive, coroborează între ele, corespund circumstanțelor și materialelor cauzei penale.

Art. 51 alin. (1) din Codul Penal stabilește că, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită iar componenta infracțiunii, stipulată și legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art. 52 din Codul Penal că se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilită de legea penală ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 327 alin. (2) lit. b¹) din Codul penal RM îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune îndeplinirea de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu în mod corect, fără abuzuri, cu respectarea intereselor publice, precum și a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și ale celor juridice.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art. 327 alin. (2) lit. b¹) din Codul penal RM include următoarele semne: 1) fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea sau inacțiunea de folosire a situației de serviciu; 2) urmările prejudiciabile, și anume daunele în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice; 3) legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Prin „folosirea situației de serviciu” se înțelege săvârșirea unor acțiuni sau inacțiuni care decurg din atribuțiile de serviciu ale făptuitorului și care sunt în limitele competenței sale de serviciu. Nu intră sub incidența noțiunii „folosirea situației de serviciu” folosirea relațiilor de rudenie, de afinitate sau de amicitie, atunci cînd acestea nu au legătură cu funcția ocupată.

Infracțiunea prevăzută la art. 327 alin. (2) lit. b¹) din Codul penal RM este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 327 alin. (2) lit. b¹) din Codul penal RM se caracterizează prin intenție directă sau indirectă. Motivul infracțiunii în cauză are un caracter special. Aceasta se exprimă în interes material, în scopul realizării altor interese personale sau în interesul unei terțe persoane.

Subiectul infracțiunii prevăzute la art. 327 alin. (2) lit. b¹) din Codul penal RM este persoana fizică responsabilă care, în momentul comiterii faptei, a atins vîrstă de 16 ani. De asemenea, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică.

Astfel, în vizuinea instanței în acțiunile ce i se incriminează inculpatului XXXXXXXXXX se regăsesc elementele laturii obiective și subiective a componentei de infracțiune prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 327 alin. (2) lit. b¹) din Codul penal, și anume folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, săvârșită din interes material, în scopul realizării altor interese personale sau în interesul unei terțe persoane.

Prin prismă normelor citate supra, instanța de judecată constată a avut loc fapta de săvârșirea faptei de care este învinuit inculpatul, că fapta dată a fost săvârșită de către inculpatul XXXXXXXXXX, fapta întrunește elementele infracțiunii inserate în prevederile art. 42 al. (2), art. 327 alin. (2) lit. b¹) din Codul penal, iar în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine vinovăția inculpatului XXXXXXXXXX în cele imputate.

PEDEAPSA,

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de judecată în conformitate cu art. 7, 75 din Codul penal, va ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestea, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu art. 76 din Codul penal, în calitate de circumstanță atenuantă în privința inculpatului, instanța de judecată reține contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, repararea prejudiciului, cămașă sinceră. Totodată instanța nu poate reține în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat, or judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la fața de urmărire penală, care are ca premiză recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu, astfel în acest caz pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului urmează a fi stabilită în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) din Codul de procedură penală, care stabilește o pedeapsă redusă, luându-se în considerare recunoașterea faptelor, iar reținerea în calitate de circumstanță atenuantă a faptului recunoașterii vinovăției ar însemna acordarea unei bivalențe juridice uneia și aceleași circumstanțe. Conform certificatului medical inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru.

În conformitate cu art. 77 alin.(1) lit. a) din Codul penal, instanța nu a reținut careva circumstanțe agravante în privința inculpatului.

Potrivit art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constringere statală și un mijloc de corecțare și reeducație a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corecțarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corecțarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corecțarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În aceeași ordine de idei, reieșind din principiul individualizării pedepsei potrivit prevederilor art. 75-78 din Codul Penal, instanța de judecată va aplica o pedeapsă echitabilă, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestea, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) din Codul de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în fază de urmărire penală beneficiază de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă neadevăranță preuvenită de lege este detinerea pe viată, ce anlichă neadevăranță închisorii de 30 de ani

În conformitate prevederile Codului penal infracțiunea prevăzută le art. 327 alin. (2) lit. b¹) din Codul penal, în vigoare la data săvârșirii infracțiunii, se pedepsește cu amendă în mărime de la 1350 la 2350 unități conventionale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani.

Conform art. 75 alin.(2) din Codul Penal, în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvîrșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter exceptional și se aplică atunci cînd gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspiră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blindă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, înănd seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei consfințite de art. 61 alin. (2), 75 din Codul penal, reiesind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art. 16 alin. (4) din Codul penal este una din categoria celor grave, precum și din noile limite ale pedepsei stabilite potrivit art. 364¹ din Codul de procedură penală, reiesind din criteriile de individualizare a pedepsei penale analizate supra, instanța de judecată consideră necesar în privința inculpatului XXXXXXXXXX, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 327 alin. (2) lit. b¹) din Codul penal, aplicarea unei pedepse de sub formă de amendă în mărime de 1500 u.c. ceia ce constituie 75 000,00 lei.

Având în vedere că norma penală prevăzută la art. 42 alin. (2), art. 327 alin. (2) lit. b¹) din Codul penal stabilește pedeapsa complementară obligatorie, reiesind din aceleași criterii de individualizare a pedepsei penale, instanța de judecată consideră necesar de a aplica inculpatului XXXXXXXXXX, pedeapsa complementară sub formă privată de dreptul de a ocupa funcții publice pentru o perioadă de 6 (șase) ani.

Instanța de judecată consideră că pedeapsa aplicată, va avea drept scop corectarea și reeducarea făptuitorului, de prevenire a săvîrșirii noilor infracțiuni, atât din partea inculpatului, cît și din partea altor persoane.

Totodată instanța va respinge poziția apărării referitor la posibilitatea neaplicării față de inculpat, prin prisma art. 78. alin. (3), art. 79 al. (1) din Codul Penal, a pedepsei complementare sub formă de privată de a ocupa funcții publice. În cauzele infracțiunilor contra bunei desfășurări a activității în sfera publică, aplicarea unei pedepse mai blânde, în baza art. 79 din Codul Penal, sau neaplicarea pedepsei complementare obligatorii poate avea loc doar ca o excepție în situații extrem de rare. Potrivit art. 79 alin. (1) din Codul Penal, înănd cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rohul vinovatului în săvîrșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvîrșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blindă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvîrșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Săvîrșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vîrstă de 18 ani, dar nu au atins vîrstă de 21 de ani poate fi apreciată de către instanță de judecată drept circumstanță excepțională. (1) Poate fi considerată excepțională atât o circumstanță atenuantă, cît și un cumul de asemenea circumstanțe legate de situațiile menționate la alin.(1).

În sensul art. 79 din Codul Penal, prin circumstanțe excepționale se înțeleg împrejurările în care s-a comis fapta infracțională sau datele privind personalitatea infractorului, care se consideră ieșite din comun, reprezentând o veritabilă excepție (împrejurările obișnuite sunt cele care predomină și caracterizează majoritatea persoanelor). În cazul din sprijă inculpatul are calitatea de subiect special și este persoană supusă unei responsabilități deosebite în comparație cu alți infractori. De aceea, aprecierea unor circumstanțe atenuante invocate de apărare drept circumstanțe excepționale, nu vor fi reținute de instanță. Or, instanța a luat deja în considerație circumstanțele atenuante, la stabilirea categoriei și mărimea pedepsei principale aplicate inculpatului.

Totodată în sprijă sancțiunea normei penale prevede drept pedeapsă complementară obligatorie privată de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, astfel instanța nu o va înălța, întrucât aceasta ar duce la imposibilitatea atingerii scopurilor stabilite la art. 61 alin. (2) din Codul penal înănd cont de obiectul și valorile ocrotite de infracțiunea prevăzută la art. 327 din Codul Penal.

CORPURI DELICTE,

Potrivit materialelor cauzei penale și a anexei la rechizitoriu în cauza penală examinată, corpori delicti nu au fost stabilite.

Totodată, mijloacele material de probă purtătorii de informații de tip XXXXXXXXXX-R, de model „XXXXXXXXXX”, cu nr. de inventar XXXXXXXXXX/2; XXXXXXXXXX/2; XXXXXXXXXX/2; XXXXXXXXXX/2; 2022/2; XXXXXXXXXX/2; XXXXXXXXXX2 și XXXXXXXXXX/2 și purtătorii de informații de tip XXXXXXXXXX-R, de model „XXXXXXXXXX”, cu nr. de inventar 2010; 2011; 2012; 2013 și 2014, 1972/1, 2044/1, urmează a fi păstrat la materialele cauzei penale, pe durata păstrării dosarului.

CHELTUIELI JUDICARE,

Potrivit materialelor cauzei penale, în prezenta cauză, la faza de urmărire penală, cheltuieli de judecată au fost stabilite în sumă de 1799,40 lei.

La acest capitol instanța reține că potrivit art. 227 din Codul de procedură penală, (1) Cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. (2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămată, reprezentanților lor, expertilor, specialiștilor, interprétilor, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictice; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nomicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. (3) Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art. 228 din Codul de procedură penală, (1) În modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpréti, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile: 1) cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală și în instanță; 2) cheltuielile de cazare; 3) salariatul mediu pentru toată perioada de participare în procesul penal; 4) cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acțiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanței.

În conformitate cu art. 229 din Codul de procedură penală, (1) cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Astfel, cheltuielile nominalizate nu se includ în categoria cheltuielilor judiciare prevăzute de art. 228 alin. (1) din Codul de procedură penală și nu urmează a fi suportate de inculpat.

Cheltuielile solicitate sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatorului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, iar normele procedurale nu prevăd achitarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare care constituie cheltuieli de expertiză.

În această ordine de idei, instanța ajunge la concluzia că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului.

ACȚIUNEA CIVILĂ,

Acțiunea civilă nu a fost înaintată. Instanța reține că prejudiciul cauzat prin infracțiune în sumă de 73150,00 lei a fost restituit de inculpat la faza de urmărire penală.

În temeiul celor expuse, examinând sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei penale, în conformitate cu art. art. 341, 364¹, 384, 385, 387, 389, 392-395 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată, -

c o n d a m n ă :

XXXXXXXXXX Vasile, născut la XXXXXX, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2) art. 327 alin. (2) lit. b¹) din Codul penal al Republicii Moldova și i se aplică pedeapsa sub formă de amendă penală în mărime de 1500 unități conventionale, ceea ce constituie 75 000,00 (șapte zeci și cinci mii,00) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pentru o perioadă de 6 (șase) ani.

Cheltuielile judiciare în sumă de 1799,40 lei rămân în contul statului.

Purtătorii de informații de tip XXXXXXXXXX-R, de model „XXXXXXXXXX”, cu nr. de inventar XXXXXXXXXX/2; XXXXXXXXXX/2; XXXXXXXXXX/2; XXXXXXXXXX/2; XXXXXXXXXX/2; XXXXXXXXXX/2; 2022/2; XXXXXXXXXX/2; XXXXXXXXXX2 și XXXXXXXXXX/2 și purtătorii de informații de tip XXXXXXXXXX-R, de model „XXXXXXXXXX”, cu nr. de inventar 2010; 2011; 2012; 2013 și 2014, 1972/1, 2044/1, urmează a fi păstrat la materialele cauzei penale, pe durata păstrării dosarului.

Sentința cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Președintele ședinței, judecător

/semnătura/

Iurie Movilă